

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
בבא בתרא-מי שמת		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מתנת שכיב מרע שכתוב בה קנין - בי רב משמיה דרב אמרי: ארכביה אתרי ריכשי	איתמר: [בי רב משמיה דרב]								◆	■	◇	קנב.
	לא ידענא מאי אדון בה.	שמואל:								◆	■	◇	קנב.
	ארכביה אתרי ריכשי, הרי היא כמתנת בריא, הרי היא כמתנת שכיב מרע. הרי היא כמתנת בריא - שאם עמד אינו חוזר, הרי היא כמתנת שכיב מרע - שאם אמר הלואתו לפלוני, הלואתו לפלוני.	בי רב משמיה דרב:								■			קנב.
	לא ידענא מאי אדון בה, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה.	שמואל:								■			קנב.
	ורמי דרב אדרב, ודשמואל אדשמואל:									?	◇		קנב.
	שכיב מרע שאמר כתבו ותנו מנה לפלוני, ומת - אין כותבין ונותנין, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה	דשלח רבין משמיה דרבי אבהו, הווי ידעי ששלח ר' אלעזר לגולה משום רבינו:								■	?	◇	קנב.
	הלכתא: כותבין ונותנין	ואמר רב יהודה אמר שמואל:								■	?	◇	קנב.
	קשיא דרב אדרב, קשיא דשמואל אדשמואל									?			קנב.
	דרב אדרב לא קשיא: הא דקנו מיניה, הא דלא קנו מיניה. דשמואל אדשמואל לא קשיא: במיפה את כחו.									!	◇		קנב.
	מי אמר שמואל: שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר ואין שטר לאחר מיתה?	יחיב רב נחמן בר יצחק אחוריה דרבא, ויחיב רבא קמיה דרב נחמן קא בעי מיניה:								?	◇		קנב.
	שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים, אף על פי שקנו מידו - עמד חוזר, בידוע שלא היה קנין אלא מחמת המיתה	והא אמר רב יהודה אמר שמואל:								■	?	◇	קנב.
	ואחוי ליה בידיה ואשתיק.	[רב נחמן]								○	◇		קנב:
	כי קם, אמר רב נחמן בר יצחק לרבא: מאי אחוי לך?	[רב נחמן בר יצחק לרבא]								^			קנב:
	במיפה את כחו.	אמר ליה: [רבא]								!	◇		קנב:
	היכי דמי מיפה את כחו?									^			קנב:
	וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא.	רב חסדא:								!	◇		קנב:
	פשיטא, כתב לזה וכתב לזה - היינו דכי אתא רב דימי אמר: דייתיקי מבטלת דייתיקי	[רב דימי]									■	◇	קנב:
	כתב וזיכה לזה, כתב וזיכה לזה - רב אמר: ראשון קנה	[רב]								◆	■	◇	קנב:
	שני קנה.	שמואל:								◆	■	◇	קנב:
	רב אמר ראשון קנה, הרי היא כמתנת בריא	[רב]								■			קנב:
	ושמואל אמר שני קנה, הרי היא כמתנת שכיב מרע.	[שמואל]								■			קנב:
	והא אפליגו בה חדא זימנא במתנת שכיב מרע שכתוב בה קנין									?	◇		קנב:
	צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב - משום דקנו מיניה, אבל בהא דלא קנו מיניה - אימא מודה ליה לשמואל ואי איתמר בהא, בהא קאמר שמואל, אבל בהך אימא מודה ליה לרב, צריכא.									!	◇		קנב:
	בסורא מתנו הכי.									○	◇		קנב:
	ילמדנו רבינו: שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים וקנו מידו, מהו?	בפומבדיתא מתנו הכי, אמר רב ירמיה בר אבא: ~~שלא ליה מידי~~								^	◇		קנב:
	אין אחר קנין כלום.	שלה להו: [שמואל]								!	◇		קנב:
	הני מילי לאחר, אבל לעצמו לא	סבור מיניה:								■			קנב.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין לעצמו בין לאחרים.	אמר להו רב חסדא, כי אתא רב הונא מכופרי פירשה:											קנג.
ההוא דקנו מיניה, אתא לקמיה דרב הונא												קנג.
מאי איעביד לך, דלא אקנית כדמקנו אינשי.	אמר: [רב הונא]											קנג.
ההיא מתנתא דהוה כתוב בה בחיים ובמות	[רב]											קנג.
הרי היא כמתנת שכיב מרע	רב:											קנג.
הרי היא כמתנת בריא.	שמואל:											קנג.
הרי היא כמתנת שכיב מרע, מדכתיב בה במות - אחר מיתה קאמר ליה, והאי דכתיב בחיים - סימן בעלמא דהיי	רב:											קנג.
הרי היא כמתנת בריא, מדכתיב בה בחיים - מחיים קאמר, והאי דכתב ובמות - כמאן דאמר מעתה ועד עולם.	שמואל:											קנג.
הלכתא כוותיה דרב.	נהרדעי:											קנג.
ואי כתיב בה מחיים - קנה.	רבא:											קנג.
לית הלכתא כוותיה דרבא.	אמימר:											קנג.
פשיטא, דהא אמרי נהרדעי הלכתא כוותיה דרב	רב אשי לאמימר:											קנג.
מהו דתימא מחיים מודי רב, קא משמע לך.	!											קנג.
ההוא דאתא לקמיה דרב נחמן לנהרדעא, שדריה לקמיה דר' ירמיה בר אבא לשום שמיא, אמר: הכא אתרא דשמואל, היכי נעביד כוותיה דרב.	[רב נחמן]											קנג.
ההיא דאתא לקמיה דרבא, עבד לה רבא כשמעתיה	[רבא]											קנג.
הוה קא טרדא ליה												קנג.
אמר ליה לרב פפא בריה דרב חנן ספריה: זיל כתוב לה, וכתוב בה שוכר עליהן או מטען.	[רבא]											קנג.
אמרה: ליטבע ארביה אטעווי קא מטעית לי?												קנג.
אמשינהו למניה דרבא במיא, ואפי' הכי לא איפרק מטיבעא.												קנג.
לא כתב בה שכיב מרע, הוא אומר שכיב מרע הייתי, והן אומרים בריא היית - צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											קנג.
המוציא מחברו עליו הראיה.	חכמים:											קנג.
ההוא מתנתא דהוה כתב בה: כד הוה קציר ורמי בערסיה, ולא כתב בה: ומגו מרעיה איפטר לבית עולמיה												קנג.
הרי מת, והרי קברו מוכיה עליו.	רבה:											קנג.
השתא ומה ספינה שרובן לאבד - נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מתים, חולין שרוב חולין לחיים - לא כל שכן.	אמר ליה אבוי:											קנג.
כמאן אזלא הא שמעתא דרבה? כר' נתן	רב הונא בריה דרב יהושע:											קנג.
מי מוציא מיד מי? הוא מוציא מידיהן בלא ראיה, והן אין מוציאין מידו אלא בראיה, דברי רבי יעקב	דתניא: [רבי יעקב]											קנג.
אם בריא הוא - עליו להביא ראיה שהיה שכיב מרע, אם שכיב מרע הוא - עליהן להביא ראיה שבריא היה.	רבי נתן:											קנג.
ולטומאה - כמחלוקת	רבי אלעזר:											קנג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בקעה בימות החמה - רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה, בימות הגשמים - רשות היחיד לכאן ולכאן.	דתנן:											◊	קנד:
לא שנו אלא שלא עברו עליו ימות הגשמים, אבל עברו עליו ימות הגשמים - רשות היחיד לכאן ולכאן.	רבא:											◊	קנד:
המוציא מחבירו עליו הראיה וכו'.	חכמים:											■	קנד:
ראיה במאי?												^	קנד.
ראיה בעדים	רב הונא:											◊ !	קנד.
ראיה בקיום השטר.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:											◊ !	קנד.
רב הונא אמר ראיה בעדים, קא מיפליג בפלוגתא דר' יעקב ורבי נתן	[רב הונא]											■	קנד.
רבי מאיר כרבי נתן	[רבי מאיר]											◊ ■ ■	קנד.
ורבנן כרבי יעקב	[רבנן]											◊ ■ ■	קנד.
ראיה בקיום השטר, קא מיפליגי במודה בשטר שכתבו צריך לקיימו	רב חסדא ורבה בר רב הונא:											■	קנד.
מודה בשטר שכתבו - אינו צריך לקיימו	דר"מ סבר:											◊ ■ ■	קנד.
מודה בשטר שכתבו - צריך לקיימו.	ורבנן סברי:											◊ ■ ■	קנד.
והא איפליגו בה חדא זימנא												?	קנד.
אין נאמנין לפוסלו, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											◊ ■ ?	קנד.
נאמנין	חכמים:											◊ ■ ?	קנד.
צריכא, דאי איתמר ההיא, בההיא קאמרי רבנן, משום דאלימי עדים ומרעי שטרא, אבל הכא הוא דלאו כל כמיניה - אימא לא ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר' מאיר, אבל בהך אימא מודה להו לרבנן, צריכא.												!	קנד.
ראיה בעדים.	וכן אמר רבה:											■	קנד.
מאי טעמא? אי נימא, מדכולהו כתיב בהו כד הוה מהלך על רגלוהי בשוקא, ובהא לא כתיב בה - שמע מינה שכיב מרע הוי, אדרבה, מדכולהו כתיב בהו כד קציר ורמי בערסיה, והא לא כתיב בה - שמע מינה בריא הוי.	א"ל אביי:											?	קנד.
איכא למימר הכי ואיכא למימר הכי, אוקי ממונא בחזקת מריה.	[רבה]											!	קנד.
ובפלוגתא:												■	קנד.
ראיה בעדים	דרבי יוחנן אמר:											◊ ■	קנד.
ראיה בקיום השטר.	ור' שמעון בן לקיש אמר:											◊ ■	קנד.
מעשה בבני ברק באחד שמכר בנכסי אביו ומת, ובאו בני משפחה וערערו לומר קטן היה בשעת מיתה, ובאו ושאלו את רבי עקיבא: מהו לבדוק?	איתיביה רבי יוחנן לרבי שמעון בן לקיש:											◊ ?	קנד.
אי אתם רשאים לנוולו ועוד, סימנין עשוין להשתנות לאחר מיתה	אמר להם: [רבי עקיבא]											■ ?	קנד.
בשלמא לדידי דאמינא: ראיה בעדים, כיון דאמר ללקוחות אייתו עדים ולא אשכחו, היינו דקא אתו ואמרו ליה: מהו לבדוקו אלא לדידך דאמרת: ראיה בקיום השטר, למה להו לבדוקו? לקיימו שטרייהו ולוקמו בנכסי?												?	קנד:
מי סברת: נכסי בחזקת בני משפחה קיימי, וקא אתו לקוחות ומערערי? נכסי בחזקת לקוחות קיימי, וקא אתו בני משפחה וקא מערערי.	[רבי שמעון בן לקיש]											!	קנד:
הכי נמי מסתברא, מדקאמר להו: אי אתם רשאים לנוולו, ואישתיקן אי אמרת בשלמא בני משפחה קא מערערי, משום הכי אישתיקן, אלא אי אמרת לקוחות קא מערערי, אמאי שתיק? לימרו ליה: אנן זווי יהיבין ליה, לינוול ולינוול												■	קנד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קנה		
אי משום הא לא איריא, הכי קאמר להו: חדא, דאי אתם רשאים לנוולו ועוד, וכי תימרו זווי שקל, לינוול ולינוול, סימנים עשוין להשתנות לאחר מיתה.											⚡	קנה		
הרי שהיה אוכל שדה ובא בחזקת שהיא שלו, וקרא עליו אחד ערער לומר שלי היא, והוציא זה את אונו לומר שמכרתה לי או שנתתה לי במתנה, אם אמר: איני מכיר בשטר זה מעולם - יתקיים השטר בחותמו, אם אמר: שטר פסים הוא זה, או שטר אמנה, שמכרתי לך ולא נתת לי דמים, אם יש עדים - הלך אחר עדים, ואם לאו - הלך אחר השטר	שאל רבי שמעון בן לקיש את רבי יוחנן, זו ששניה במשנת בר קפרא:										⚡	◊	קנה	
לימא, ר' מאיר היא, דאמר: מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו, ולא רבנן											⚡	◊	קנה	
לא, שאני אומר: דברי הכל - מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◊	קנה	
והא מיפלג פליגי:	[רבי שמעון בן לקיש]										⚡	◊	קנה	
אין נאמנין לפסלו, דברי ר' מאיר	דתנן: [רבי מאיר]										⚡	■	◊	קנה
נאמנין	חכמים:										⚡	■	◊	קנה
אי עדים אלימי ומרעי שטרא, איהו כל כמיניה?	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◊	קנה	
והלא משמך אמרו: יפה ערערו בני משפחה	אמר ליה: [רבי שמעון בן לקיש]										⚡		קנה	
זו אלעזר אמרה, אני לא אמרתי דבר זה מעולם.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!		קנה	
אם יכפור רבי יוחנן ברבי אלעזר תלמידו, יכפור ברבי ינאי רבו?	רבי זירא:										⚡	◊	קנה	
מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו	דאמר רבי ינאי אמר רבי:										⚡	■	◊	קנה
רבי, לא משנתנו היא זו	ואמר ליה רבי יוחנן:										⚡	■	◊	קנה
המוציא מחבירו עליו הראיה	וחכמים אומרים:										⚡	■	◊	קנה
אין ראייה אלא בקיום השטר?											⚡	■	◊	קנה
ברם נראין דברי רבינו יוסף, דאמר רבינו יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: זו דברי חכמים, אבל רבי מאיר אומר: מודה בשטר שכתבו שצריך לקיימו. ומאי דברי הכל? דרבנן לגבי רבי מאיר דברי הכל היא.	[רבי זירא]										!	■	◊	קנה
והא איפכא תנן											⚡		קנה	
המוציא מחבירו עליו הראיה	וחכמים אומרים:										⚡	■	◊	קנה
איפוך.											!		קנה	
אין נאמנין לפסלו, דברי רבי מאיר	והא תניא: [רבי מאיר]										⚡	■	◊	קנה
נאמנין	חכמים:										⚡	■	◊	קנה
איפוך.											!		קנה	
והא רבי יוחנן ראייה בעדים קאמר											⚡	■	◊	קנה
איפוך.											!		קנה	
לימא, ליפוך נמי תיובתא											^		קנה	
בשלמא לדידי דאמינא ראייה בקיום השטר, היינו דמשכחת לה דנחתי לקוחות לנכסים, אלא לדידך דאמרת ראייה בעדים, היכי משכחת לה דנחתי לקוחות בנכסים?	לא, הכי קאמר ליה רבי יוחנן לר' שמעון בן לקיש:										⚡		קנה	
מודינא לך בערער דבני משפחה דלאו ערער הוא, מאי קאמרי? קטן היה, חזקה אין העדים חותמין על השטר אלא אם כן נעשה גדול.	אמר ליה: [ריש לקיש]										!		קנה	
קטן מאימתי מוכר בנכסי אביו? רבא אמר רב נחמן: בן ששנה עשרה שנה	איתמר: [רבא אמר רב נחמן]										⚡	■	◊	קנה

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	בבא בתרא-מי שמת מימרא											
רב הונא בר חיננא אמר רב נחמן:	בן עשרים שנה.									◆	■	◇
מתיב ר' זירא:	מעשה בבני ברק באחד שמכר בנכסי אביו ומת, ובאו בני משפחה וערערו לומר קטן היה בשעת מיתה, ובאו ושאלו את רבי עקיבא: מהו לבדוק?									○	¿	◇
אמר להם: [רבי עקיבא]	אי אתם רשאים לנוולו ועוד, סימנין עשוין להשתנות לאחר מיתה									■	¿	
	בשלמא למאן דאמר בן שמנה עשרה שנה, היינו דקאתו ואמרו ליה: מהו לבדוק אלא אי אמרת מבן עשרים, כי בדקו ליה מאי הוי?										¿	◇
והא תנן:	בן עשרים שלא הביא שתי שערות - יביא ראייה שהוא בן עשרים, והוא הסריס לא חולץ ולא מיבם									■	¿	◇
לאו איתמר עלה, אמר ר' שמואל בר רב יצחק אמר רב:	והוא שנולדו בו סימני סריס?									■	!	◇
רבא:	דיקא נמי, דקתני: והוא הסריס, שמע מינה.									■	■	
	וכי לא נולדו לו סימני סריס, עד כמה?									^		◇
תני ר' חייא:	עד רוב שנותיו.									!		◇
[רבי חייא]	כי אתא לקמיה דרבי חייא, אי כחיש - אמר להו: ליברי, ואי אברי - אמר להו: ליכחוש, דהני סימני זמנין דאתו מחמת כחישותא, זמנין דאתו מחמת בריותא.									○		◇
איבעיא להו:	תוך זמן כלפני זמן, או כלאחר זמן?										^	
רבא אמר רב נחמן:	תוך זמן כלפני זמן									◆	!	◇
רבא בר רב שילא אמר ר"נ:	תוך זמן כלאחר זמן.									◆	!	◇
	והא דרבא לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר									■		
	דהוא תוך זמן דאזיל זבין נכסי ואתא לקמיה דרבא									○	■	◇
	אמר להו: לא עשה ולא כלום									■	■	◇
	מאן דחזא סבר: משום דתוך זמן כלפני זמן, ולא היא, התם שטותא יתירתא חזא ביה, דהוה קא משחרר להו לעבדיה.									■		◇
	תינוקת בת ארבע עשרה שנה ויום אחד יודעת בטיב משא ומתן, מהו?										^	◇
	אם יודעת בטיב משא ומתן - מקהה מקח וממכרה ממכר.										!	◇
	ולישלח ליה: תינוק										¿	
	מעשה שהיה כך היה.										!	
	ולישלח ליה: תינוקת בת שתים עשרה שנה ויום אחד										¿	
	מעשה שהיה כך היה.										!	
	ההוא פחות מבן עשרים דאזיל זבין נכסי אבוהו, כגידל בר מנשיא, אתא לקמיה דרבא.										○	◇
	אמרו ליה קרוביה: זיל אכול תמרי ושדי ביה קשייתא בי רבא, עבד הכי										○	◇
	זביניה לאו זביני.										■	
	כי קא כתבו ליה שטרא, אמרו ליה לקוחות, זיל אימא ליה לרבא: מגלת אסתר בזווא, שטרא דמר בזווא? אזל א"ל										○	◇
	אמר להו: [רבא]										■	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמרו ליה קרוביה: לקוחות אנמרוהן												◊	קנה:
מסברי ליה סבר, כיון דמסברי ליה וסבר - מידע ידע, והאי דעבד הכי - חוצפא יתירא הוא דהוה ביה.	אמר להו: [רבא]											◊	קנה:
ולעדות - עדותו דרב והושע:	רב הונא בריה דרב יהושע:											◊	קנה:
לא אמרן אלא למטלטלי, אבל למקרקעי לא.	מר זוטרא:											◊	קנה:
מ"ש מטלטלי? דזביניה זביני, אלא מעתה	רב אשי למר זוטרא:											◊	קנה:
הפעוטות - מקחן ומכרן ממכר במטלטלין	הא דתנן:											◊	קנה:
ה"נ דעדותן עדות												◊	קנה:
התם בעינא (דברים י"ט) ועמדו שני האנשים וליכא.	א"ל: [מר זוטרא]											◊	קנה:
ומתנתו מתנה.	אמימר:											◊	קנה:
השתא ומה זביני דמקבל זוזי - אמרת דלא, דלמא מזייל ומזבין, כל שכן מתנה דלא מטי ליה ולא מיד?	רב אשי לאמימר:											◊	קנה:
ולטעמיך, זבין שוי חמשה בשיחא, הכי נמי דזביניה זביני? אלא, קום להו לרבנן דינוקא מקרבא דעתיה גבי זוזי, ואי אמרת זביניה זביני, זמנין דמקרקעי ליה זוזי, אזיל מזבין לכולהו נכסי דאבוה אבל גבי מתנה, אי לאו דהוה ליה הנאה מיניה לא הוה יהיב ליה מתנה, אמרו רבנן: תיהוי מתנתו מתנה, דלעבידו להו מילי.	א"ל: [אמימר]											◊	קנה:
בודקין לקדושין, לגרושין, ולחליצה ולמיאונין, ולמכור בנכסי אביו - עד שיהא בן עשרים.	רב נחמן אמר שמואל:											◊	קנה:
וכיון דבדקנא לקדושין, לגרושין למה לי?												◊	קנה:
לא נצרכא אלא ליבום												◊	קנה:
בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו - קנאה, ואין נותן גט עד שיגדל.	דתנן:											◊	קנה:
לחליצה												◊	קנה:
לאפוקי מדר' יוסי												◊	קנה:
איש כתוב בפרשה, אבל אשה - בין גדולה ובין קטנה	דאמר: [רבי יוסי]											◊	קנה:
קא משמע לן דמקשינן אשה לאיש, דלא כר' יוסי.												◊	קנה:
ולמיאונין												◊	קנה:
לאפוקי מדרבי יהודה												◊	קנה:
עד שירבה שחור	דאמר: [רבי יהודה]											◊	קנה:
קא משמע לן דלא כרבי יהודה.												◊	קנה:
ולמכור בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים												◊	קנה:
לאפוקי ממאן דאמר בן שמנה עשרה.												◊	קנה:
והלכתא: תוך זמן כלפני זמן.												◊	קנה:
והלכתא כגידל בר מנשה.												◊	קנה:
והלכתא כמר זוטרא.												◊	קנה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והלכתא כאמימר.											■	◇
והלכתא כרב נחמן אמר שמואל בכלהו.											■	◇
המחלק נכסיו על פיו - ר' אלעזר אומר: אחד בריא ואחד מסוכן, נכסים שיש להן אחריות - נקנין בכסף ובשטר ובחזקה, ושאינן להן אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.	[רבי אלעזר]										■	◇
מעשה באמן של בני רוכל שהיתה חולה, ואמרה: תנו כבינתי לבתי, והיא בשנים עשר מנה, ומתה, וקיימו את דבריה	אמרו לו:										○	◇
בני רוכל תקברם אמן.	אמר להן: [רבי אלעזר]										■	■
מעשה במוני אחד שהיה בירושלים, והיו לו מטלטלין הרבה וביקש ליתנם במתנה, אמרו לו: אין להם תקנה עד שיקנה על גב קרקע. הלך ולקח בית סלע אחד סמוך לירושלים, ואמר: צפוני לפלוגי ועמו מאה צאן ומאה חביות, ודרומו לפלוגי ועמו מאה צאן ומאה חביות, ומת, וקיימו חכמים את דברין	תניא, אמר להן רבי אליעזר לחכמים:										○	◇
משם ראייה? מרונני בריא היה.	אמרו לו:										◇	
בני רוכל תקברם אמן וכו'.	אמר להן [רבי אלעזר]										■	◇
מאי טעמא קא לייט להו?											^	
מקיימי קוצים בכרם היו, ורבי אליעזר לטעמיה	רב יהודה אמר שמואל:										!	
המקיים קוצים בכרם - רבי אליעזר אומר: קדש	דתנן: [רבי אלעזר]										◆	■
לא קדש אלא דבר שכמוהו מקיימין. בשלמא כרכום חזי, אלא קוצים למאי חזי?	חכמים:										◆	■
מאי טעמא דר' אליעזר? שכן בערביא מקיימין קוצים בשדות לגמליהן.	רבי חנינא:										■	◇
קונין קנין משכיב מרע אפי' בשבת, ולא לחוש לדברי ר' אליעזר, אלא שמא תטרוף דעתו עליו.	רבי לוי:										■	◇
בשבת - דבריו קיימין, מפני שאין יכול לכתוב, אבל לא בחול	רבי אליעזר:										◆	■
בשבת אמרו, קל וחומר בחול.	רבי יהושע:										◆	■
כיוצא בו, זכין לקטן ואין זכין לגדול, דברי רבי אליעזר	[רבי אלעזר]										◆	■
לקטן אמרו, קל וחומר לגדול.	רבי יהושע:										◆	■
מתני' מני? רבי יהודה היא											■	◇
בחול - דבריו קיימין, מפני שיכול לכתוב, אבל לא בשבת	דתניא: רבי מאיר אומר, ר' אליעזר אומר:										◆	■
בחול אמרו, וקל וחומר לשבת.	רבי יהושע אומר:										◆	■
כיוצא בו, זכין לגדול ואין זכין לקטן, דברי ר' אליעזר	[רבי אלעזר]										◆	■
בגדול אמרו, קל וחומר לקטן.	רבי יהושע:										◆	■
בשבת - דבריו קיימין, מפני שאינו יכול לכתוב, אבל לא בחול	רבי יהודה אומר, רבי אליעזר אומר:										◆	■
בשבת אמרו, קל וחומר בחול.	רבי יהושע אומר:										◆	■
כיוצא בו, זכין לקטן ואין זכין לגדול, דברי רבי אליעזר	[רבי אלעזר]										◆	■
לקטן אמרו, קל וחומר לגדול.	רבי יהושע:										◆	■
נפל הבית עליו ועל אביו או עליו ועל מורישיו, והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב, ירשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואח"כ מת האב, ובעלי החוב אומרים: האב מת ראשון ואח"כ מת הבן - ב"ש אומרים: יחלוקו	[בית שמאי]										◆	■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נכסים בחזקתן.	בית הלל:										◆	■
המלוה את חבירו בשטר - גובה מנכסים משועבדים, על ידי עדים - גובה מנכסים בני חורין.	תנן התם:										◆	■
דאיקני וקנה, מהו?	בעי שמואל:										^	◆
אליבא דרבי מאיר דאמר: אדם מקנה דבר שלא בא לעולם - לא תיבעי לך, דודאי קנה, אלא כי תיבעי לך - אליבא דרבנן דאמרי: אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם?											^	◆
זה היה פיקח שמכר לו את הקרקע, מפני שהוא יכול למשכנו עליו.	רב יוסף: תא שמע, וחכמים אומרים:										⚡	◆
מיניה קאמר? מיניה - אפילו מגלימא דעל כתפיה כי קא מיבעיא לן? דאיקני - קנה ומכר, דאיקני - קנה והוריש, מאי?	אמר ליה רבא:										!	◆
נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישו, והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואח"כ מת האב, ובעלי חובות אומרים: האב מת ראשון כו'	רב חנא, תא שמע:										⚡	◆
ואי סלקא דעתך דאיקני קנה ומכר, דאיקני קנה והוריש - לא משתעבד, נהי נמי דאב מית ברישא, דאיקני הוא											⚡	◆
מצוה על היתומים לפרוע חובת אביהן.	אמר להו רב נחמן, זעירא חברין תרגמה:										!	◆
מלוה על פה הוא	מתקיף לה רב אשי:										⚡	◆
מלוה על פה - אינו גובה לא מן הירשין ולא מן הלקוחות	ורב ושמואל דאמרי תרוייהו:										⚡	■
אלא הא מני? ר' מאיר היא											!	
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [רבי מאיר]										!	■
שטרי חוב המוקדמין פסולין, והמאוחרין כשרין	רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא, ת"ש:										⚡	■
ואי סלקא דעתך דאיקני קנה ומכר, דאיקני קנה והוריש - לא משתעבד, מאוחרין אמאי כשרין? דאיקני הוא											⚡	◆
הא מני? רבי מאיר היא											!	
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [רבי מאיר]										!	■
לשבח קרקעות כיצד? הרי שמכר שדה לחבירו והשביחה, ובא בעל חוב וטרפה, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסין משועבדין, ואת השבח מנכסין בני חורין	רב מרשיא משמיה דרבא, תא שמע:										⚡	■
ואי סלקא דעתך דאיקני קנה ומכר דאיקני קנה והוריש - לא משתעבד, בעל חוב אמאי גובה שבחא?											⚡	◆
הא מני? ר' מאיר היא											!	
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [רבי מאיר]										!	■
אם תמצא לומר: דאיקני קנה ומכר, דאיקני קנה והוריש לא משתעבד - הא לא משתעבד, אם תמצא לומר: משתעבד, לזה ולזה וזוהר וקנה, מהו? לקמא משתעבד או לבתרא משתעבד?											^	◆
ראשון קנה.	רב נחמן: הא מילתא איבעיא לן, ושלחו מתם:										!	◆
יחלוקו.	רב הונא:										!	◆
יחלוקו.	וכן תני רבה בר אבוה:										■	
מהדורא קמא דרב אשי אמר לן: ראשון קנה, מהדורא בתרא דרב אשי אמר לן: יחלוקו.	רבינא:										■	
והלכתא: יחלוקו.											■	◆
לשבח קרקעות כיצד? הרי שמכר שדה לחבירו והשביחה, ובא בעל חוב וטרפה, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסין משועבדין, ואת השבח מנכסין בני חורין	מיתיבי:										⚡	◆
ואם איתא, חצי שבח מבעי ליה											⚡	◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מאי גובה נמי דקתני? חצי שבה.												!	◇	קנה:		
נפל הבית עליו ועל אשתו, יורשי הבעל אומרים: אשה מתה ראשון ואחר כך מת הבעל, יורשי אשה אומרים: בעל מת ראשון ואחר כך מתה אשה - בית שמאי אומרים: יחלוקו	[בית שמאי]												◆	■	קנה: מ	
נכסים בחזקתו, כתובה - בחזקת יורשי הבעל, נכסים הנכנסין והיוצאין עמה - בחזקת יורשי האב.	בית הלל:												◆	■	קנה:	
בחזקת מי?													^		קנה: ג	
בחזקת יורשי הבעל	רבי יוחנן:												◆	!	◇	קנה:
בחזקת יורשי האשה	רבי אלעזר:												◆	!	◇	קנה:
יחלוקו.	רבי שמעון בן לקיש משום בר קפרא:												◆	!	◇	קנה:
הואיל והללו באין לירש והללו באין לירש - יחלוקו.	וכן תני בר קפרא:												■		קנה:	
נפל הבית עליו ועל אמו - אלו ואלו מודין שיחלוקו.	[בית שמאי ובית הלל]													■	קנה: מ	
מודה אני בזו שהנכסים בחזקתו.	רבי עקיבא:													■	קנה:	
על החלוקין אנו מצטערין, אלא שבאת לחלק עלינו את השוין.	אמר לו בן עזאי:													■	קנה:	
בחזקת מי?														^	קנה: ג	
בחזקת יורשי האם	רבי אילא:													!	◇	קנה:
בחזקת יורשי הבן.	רבי זירא:													!	◇	קנה:
כי סליק רבי זירא, קם בשיטתיה דרבי אילא	[רבי זירא]													■	◇	קנה:
שמע מינה: אירא דארץ ישראל מחכים.	רבי זירא:													■	קנה:	
וטעמא מאי?														^	קנה:	
הואיל והחזקה נחלה באותו שבט.	אביי:													!	◇	קנה:
על החלוקין אנו מצטערין וכו'.	אמר לו בן עזאי:													■	◇	קנה: <
עדא אמרה: בן עזאי תלמיד חבר דרבי עקיבא הוה, דקאמר ליה: שבאת.	רבי שמלאי:													■	◇	קנה: